

Aká je to potajomná láska

♩ = 138

A - ká je to po - ta - jom - ná lás - -

ka, ne - vie o nej o - tec a - ni

mat - ka, ne - vie o nej o - tec a - ni mat - ka,

ne - vie a - ni ver - ná ka - ma - rát - ka.

2. Vyrástol mi strom zelený v piesku, a to pre tú potajomnú lásku,
[:vyrástol mi široký mladistý, žiaden mládenec nie je istý.:]
3. Na čo som sa mladá vydávala, zo mňa bola vždy veselá panna,
[:na to som sa aj pekne nosila, za švárnymi chlapcami pozerala.:]
4. Moje očka vždy veselé boli, kadiaľ išli, všade sa mi smiali,
[:a teraz sa do zeme dívajú, kade idú slzy vylievajú.:]
5. Ach, Bože môj, na svete jeden raz, vypadol mi z vrkoča jeden vlas,
[:rozpleť sa mi vrkoč premilý, navráť sa mi môj vienok zelený.:]
6. Počúvajte vy poctivé panny, aká som ja smutna medzi vami,
[:vy budete pod vienkami chodiť a ja budem svojho synka kojiť.:]
7. Počúvaj ty, najmladšia sestrička, pokojíš mi mojeho synáčka,
[:a ja pôjdem k tichému Dunaju, namočím si moju smutnú hlavu.:]
8. Keď to mamka od dcéry počula, na dcérku si dobrý pozor dala,
[:keď mamka oči z dcéry spustila, nad dcérkou sa voda zatočila.:]